

Ένα κάθε μήνα.

Τήν ημέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει τήν φανέρωσή της στόν κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι προαιώνια, ἀναρχη, ἄκτιστη. Τήν Ἐκκλησία προαιωνίως τήν ἀποτελοῦσαν ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός.

Ἀπό τήν πολλή του ἀγάπη ὁ Θεός δημιουργεῖ τά λογικά ὄντα, τούς ἀγγέλους καί τούς ἀνθρώπους, γιά νά μετέχουν σ' αὐτή τή μακάρια κοινωνία. Ἀλλά μέ τήν ἀμαρτία τῶν πρωτοπλάστων ἔσπασε αὐτή ἡ κοινωνία Θεοῦ – ἀνθρώπων, καί ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ἀκοινωνήτος τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως ἡ ἀγάπη τοῦ Ἁγίου Θεοῦ μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου, μέ τή Σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψή του, ἀποκαθιστᾷ αὐτή τήν κοινωνία, συμφιλιώνει τούς ἀνθρώπους μέ τόν Πατέρα καί ἀποστέλλει τό Ἅγιο Πνεῦμα στόν κόσμο.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα θά μένει γιά πάντα στούς ἀνθρώπους, στήν Ἐκκλησία!

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, εἶναι πνευματοφόρος! Ἄλλωστε τό σημειώνει καί ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς στό βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων: **Κατά τήν ημέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὅλοι ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς τό ὑπερῶο (120 ἄνθρωποι) «ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου».** (Πράξ. Β' 4) Καί ἀργότερα, ὅλοι ὅσοι πιστεύουν στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἐνσωματώνονται στήν Ἐκκλησία καί γίνονται κι ἐκεῖνοι πνευματοφόροι.

Ὁ καθένας μας θά πρέπει νά διερωτηθεῖ. Ἐγώ, ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἔχω τό Ἅγιο Πνεῦμα; Πῶς μπορῶ νά τό γνωρίζω; Πῶς ἐκδηλώνεται στή ζωή μου;

Κατ' ἀρχήν πρέπει νά γνωρίζω, ὅτι τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τό παίρνω μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα. Αὐτό μένει μέσα μου καί ἄλλοτε ἐκδηλώνεται ἄλλοτε ὄχι.

Πῶς ὁμως μπορῶ νά ἔχω τήν αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

Υπάρχουν τέσσερα βασικά στοιχεῖα, τά ὁποῖα μοῦ δίνουν αὐτή τήν αἴσθηση τῆς παρουσίας Του.

Πρῶτον, ὅταν πιστεύω στόν Ἰησοῦ Χριστό καί τόν ὁμολογῶ ὅτι εἶναι πραγματικά Θεός καί ἄνθρωπος. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό τονίζει καθαρά, ὅτι **«Οὐδείς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μή ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ».** (Α' Κορ. ΙΒ' 3) Κανένας δέν μπορεῖ νά εἰπεῖ τόν Ἰησοῦ Κύριο, Θεό, παρά μόνο ἔχοντας τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἄρα, ὁ κάθε ἄπιστος καί ἀρνητής, δέν ἔχει τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Δεύτερον, ὅταν ἐπικαλοῦμαι τόν Θεό καί τόν ὀνομάζω, Πατέρα. Λέγει πάλιν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, **«Ὅτι ἐστέ υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον. Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ».** (Γαλ. Δ' 6)

Ἄν δέν φωνάζω, ἄν δέν παραδέχομαι τόν Θεό ὡς Πατέρα, ὁ ὁποῖος προνοεῖ καί ἐνδιαφέρεται γιά μένα, πού εἶμαι τό παιδί του, δέν ἔχω Πνεῦμα Ἅγιο.

Τρίτον, ὅταν πιστεύω, κατανοῶ καί παραδέχομαι τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν τόν μελετῶ, τόν ἀκούω καί τόν ἔχω ὁδηγό στή ζωή μου.

Ὁ ἄπιστος καί ὁ ἀρνητής ὀμιλεῖ περιφρονητικά γιά τήν Ἁγία Γραφή. Δέν τήν καταλαβαίνει. Μπορεῖ, ὅσα γράφει, νά τά θεωρεῖ ὡραῖα ἀλλά μή πραγματοποιήσιμα, ἀνεφάρμοστα. Διότι δέν ἔχει Πνεῦμα Θεοῦ. Καί

Τέταρτον, ὅταν μπορῶ νά διακρίνω τά σημεῖα τῶν καιρῶν, ὅταν αὐτά τά γράφει ἡ Ἁγία Γραφή. Μεγάλοι καί φρικτοί πόλεμοι, ἰσχυρότατοι σεισμοί, ραδιενέργεια, τηλεόραση, οἰκολογική καταστροφή, ἀνηθικότητα, διαστροφές, ἀποστασία ἀπό τόν ἀληθινό Θεό, πολεμική ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας, πείνες, ἀνιάτες ἀσθένειες.

Οἱ μακράν τοῦ Θεοῦ τά θεωροῦν ὅλα αὐτά τυχαῖα, συμπτωματικά, ἀνοησίες. Ἄν δέν τά διακρίνει κάποιος μέσα στό Λόγο τοῦ Θεοῦ, δέν ἔχει τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Αὐτά τά τέσσερα βασικά στοιχεῖα ἀποτελοῦν τό κριτήριο τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή τοῦ καθενός χριστιανοῦ.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα ὅταν μένει μέσα μου μέ φωτίζει, μέ θερμαίνει, μέ λαμπρύνει, μοῦ ἀνοίγει τά μάτια, μέ ἀγιάζει, μοῦ προσφέρει τή σωτηρία!

Ὁ μέγας ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ Παῦλος γράφει χαρακτηριστικά: **«Τό Πνεῦμα μή σβέννυτε.»** (Α΄ Θεσσ. Ε΄ 19) **Μή σβήνετε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο!** Τό βλέπει σάν μία φωτεινή φλόγα, ἡ ὁποία μπορεῖ νά σβήσει. Πῶς; Μέ τόν σφοδρό ἄνεμο τῶν ἁμαρτιῶν καί τῆς ἀπιστίας.

Ὁ κάθε πιστός χριστιανός, ἕνα σκοπό ἔχει στή ζωή του: Νά προσπαθεῖ νά μήν ἁμαρτήσῃ, γιά νά διατηρήσῃ ἀναμμένο μέσα του τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὥστε νά ἐνεργεῖται ὁ ἁγιασμός του καί νά φανερώνῃ στόν χρόνο καί στόν κόσμο τήν Πεντηκοστή!!!

Μέ κάθε εὐχή καί εὐλογία
ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου